

[Finansministeren.]

Aaremaal til Afhjælpning af en Krisetilstand, vilde det naturligvis være bedst, om Statskassen var saa svulmende, at den var i Stand til at yde disse Laan uden noget Mellemlid. Dette er imidlertid ikke Tilfældet, og det kan heller ikke nytte at henvise til Stats-Laanefonden, thi Stats-Laanefonden har allerede i en Aarrække været i betydelig Debet til Statskassen, saaledes at de nye Laan, Stats-Laanefonden bemyndiges til at udrede, i Virkeligheden udredes direkte af Statskassen. Under disse Forhold har jeg da ment det rigtigt, at der oprettes en særlig Fond, en Kriselaanefond, bestemt til at udrede de Midler, der skal anvendes til saadanne kortvarige Kriselaan. Naturligvis maa disse Laan indrettes saaledes, at de bliver amortiseret i Løbet af en kortere Aarrække. De Laan, som der her fremsættes Forslag om fra Landbrugsministerens og Handelsministerens Side, er Laan, der i det højeste løber 13 Aar, nogle 12 Aar, andre 13 Aar, og der vil altsaa blive Tale om hurtig Amortisation.

Man kunde naturligvis ogsaa gaa en tredie Vej, den, der blev gaaet ved Loven af 1926 om Foranstaltninger til Opretholdelse af Arbejdet i kriseramte Virksomheder. Ved den Lov bemyndigedes Regeringen til at udstede Statsobligationer til Dækning af de 4 Mill. Kr., som skal medgaa til disse Laan, men jeg har ikke ment, det var nogen heldig Maade saaledes at forøge Statens, om jeg saa maa sige, faste Gæld for at imødegaa denne Art kortvarige Forpligtelser, og jeg har derfor ment, det var rigtigst at gaa den her valgte Vej og oprette en særlig Kriselaanefond under Statens Garanti med det Formaal at tilvejebringe Midler til Udlaan til de Formaal, som betegnes gennem Landbrugsministerens og Handelsministerens Forslag. Da det er uvist, hvor store Midler der bliver Anvendelse for, maa Regeringen naturligvis indenfor Grænsen: de 26 Millioner, have en vis Frihed med Hensyn til at udstede disse Obligationer paa lignende Maade, som det har været Tilfældet ved Boligfondsobligationerne, altsaa udstede dem i Forhold til, hvad der er Brug for, og paa de Rente- og Amortisationsvilkaar, som kan være passende dels efter Laanemarkedets Stilling og dels under Hensyn til det Princip, som er fastslaaet i alle disse Lovforslag, og hvorefter Laantageren skal betale en Rente, som ikke indeholder nogen Gave fra Statens Side, idet Laantageren skal betale det, som det koster Staten

selv at laane. Selvfølgelig udelukker det ikke, at der kan ske Tab. Det kan ske paa mange Maader. Det kan bl. a. ske paa den Maade, som ikke er saa usandsynlig, da det drejer sig om kriseramte Virksomheder, at enkelte kan blive ude af Stand til at tilbagebetale Laanene. Derfor er der en Bestemmelse i Lovforslaget om, at Statskassen afholder ikke alene Omkostningerne ved Fondens Administration, men ogsaa de eventuelle Tab, som maatte finde Sted. Men man tilsigter altsaa at anlægge det hele saaledes, at Laantageren skal betale det, det koster Staten, og ikke mere.

Herunder har jeg tillige ment det rigtigt at inddrage de Laan, der er givet til Opretholdelse af Arbejdet i kriseramte Virksomheder, og hvoraf en Del foreløbig er udredet af Statskassen. Jeg har ment dette rigtigt, da det er Laan af ganske samme Natur som de andre.

Jeg skal med disse Ord anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Handelsministeren har Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Handelsministeren (Slebsager): Jeg skal have den Ære overfor det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Driftslaan til Industrivirksomheder og Forslag til Lov om Drifts-laan til Haandværkere*. Under 30. Juli i indeværende Aar nedsatte Ministeriet et Udvalg, bestaaende af Repræsentanter dels for Ministeriet og dels for Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk og Industriraadet, med den Opgave at undersøge, hvorvidt der under de nu for Tiden herskende vanskelige økonomiske Forhold gennem Driftslaaneforeninger eller paa anden Maade kunde ydes industri-drivende og Haandværkere en Hjælp i Form af kortvarige Driftslaan. Fra Udvalget har Ministeriet modtaget en Betænkning, som følger som Bilag til Lovforslaget om Driftslaan til Industrivirksomheder. I denne Betænkning indeholdes der Forslag dels til Lov om Driftslaan til Industrivirksomheder og dels til Lov om Drifts-laan til Haandværkere. Da Ministeriet anser det for ønskeligt, at der aabnes saavel industridrivende som Haandværkere Adgang til ved Statens Hjælp i et vist Omfang at kunne opnaa Driftslaan paa lempelige Vilkaar, har man i alt væsentligt kunnet slutte sig til de Forslag, som er fremkommet fra Udvalgets Side. Jeg fremhæver her,